A°. 1841. N°. 89.

MAANDAG, 8 NOVEMBER.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 4 *November* 1841.

Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal van Hoogerhand de magtiging bekomen hebbende, om de sedert 1831 gestaakte operatiën van de *Particuliere West-Indische Bank*, met betrekking tot het afgeven van *WISSELS* volgens daarbij bekomene voorschriften te doen hervatten, heeft den ondergeteekenden den vereerenden last opgedragen, deze heugelijke tijding, door middel der Dagbladen, aan Suriname's Ingezetenen mede te deelen.

Mogten de moeijelijkheden waarin het dierbaar Vaderland gedurende een reeks van jaren is gedompeld geweest, groote hinderpalen in den weg leggen, nimmer zijn de belangen der Ingezetenen en de hooge waarde dezer schoone Volkplanting voor het Moederland uit het oog verloren, en hiervan nog voorzeker tot afdoend bewijs strekken, dat terwijl de finantiele verwikkeling van het Moederland niet heeft opgehouden, de vaderlijke bezorgdheid van Zijne Majesteit niet langer gedoogt, dat eene op regt en billijkheid rustende bede langer ongehoord blijve.

Gewigtig mag deze tijding voor ons genoemd worden; Zijne Excellentie in Suriname's welzijn een innig deel nemende, wenscht de Ingezetenen daarmede van harte geluk, hoopt dat de moeijelijkheden, welke men gedurende een geruimen tijd heeft ondervonden, zich nimmer weer mogen herhalen, maar dat een gunstiger tijdperk voor deze Volkplanting moge aanbreken, die hare luister, bloei en welvaart ten hoogsten toppunt moge opvoeren.

Ingevolge de door Zijne Excellentie gegevene bevelen, zal de Commissaris der Bank, aanvangende met Maandag den 8sten dezer, vaceren tot het aannemen van verzoeken om *WISSELS* op *drie* maanden zigt, ten einde de afgifte daarvan met de HOOFD-DIRECTIE, volgens de bekomene voorschriften nader te regelen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 4 *November* 1841.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1. Aan het Slavenk. *Juliana*, toebehoord hebbende aan het Gouvernement.
2. Aan de Slaven *Frans* en *Adellie*, toebehoord hebbende aan HENDRIK GODFROY van PANHUIJS.
3. Aan de Slavin *Minie*, toebehoord hebbende aan HENDRIK DAVID DANKMEIJER. — En
4. Aan de Slavin *Mietje* en haar Kind *Jansie*, toebehoord hebbende aan HENDRIK GEIJKEN, — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. JULIANA LOCUS.
2. FRANCISCUS GEOFROY.
   ADELLIE GEOFROY.
3. MARIA ELISABETH BOLSWARD.
4. ANNA MARIA GEIJKEN.
   JOHANNA GEIJKEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 5 *November* 1841.

(39701) DAVID JUDA, heeft aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Colonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

Post-Kantoor.

Tot narigt van het Publiek dient dat Z. M. Brik *DE SNELHEID* gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee ZOUTMAN, op Dingsdag den 9den dezer, de reis naar *Curaçao* zal aannemen, en dat het Brieven Pakket voor dat Eiland bestemd, dien dag des voormiddags ten *twaalf* uren, zal worden gesloten: terwijl er over *Curaçao*, naar de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, alsmede terug naar hier, gelegenheid ter verzending van Brieven zijn zal.

Paramaribo, den 4 *November* 1841.
De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 4 *November* 1841.

Heden zijn in ONDERTROUW opgenomen: JULIUS WILHELM BECKER en HENRIETTE AALTJEN LUGARD.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 3 *November* 1841.

Bij besluit van Z. M. dd. 1 Augustus ll., No. 60, zijn bij het Bataillon Jagers No. 27, aangesteld: tot *Kapitein*, de 1ste Luitenant H. J. SCHORPION, en tot *Eerste Luitenant*, de 2de Luitenant J. H. BEUKKE.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Justitiële Policie.

Ten burele van den PROCUREUR GENERAAL, een *ZILVEREN ZAKHOROLOGIE* bezorgd zijnde, zoo kan degeen, welke, door behoorlijke aanduiding van hetzelve, vermeent deszelfs regt van eigendom hierop te kunnen doen gelden, zich deswegens ten burele voornoemd vervoegen.

Paramaribo, den 6 *November* 1841.
Namens den Procureur Generaal der Kolonie Suriname,
J. VAN LIER,
Adjunct.

ADVERTENTIEN.

(39716) Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen over *veertien* dagen, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen op den hoek van de *Graven-* en *Noorder Kerkstraten*, Nieuwe Wijk Lu. B. No. 39 en Oude Wijk Lu. B. No. 35, aankomende den Boedel WILLIAM BROUDES.

Paramaribo, den 7 *November* 1841.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Surinaamsche Maatschappij van Weldadigheid.

☞ VERGADERING van *Hoofdbestuurders en onderscheidene Commissien*, op MORGEN den 9den November 1841, 's avonds 7½ uren, in het locaal van de Loge *Concordia*.

(39675) Op den 28sten October ll., is op Plantaadje *Katwijk*, op het onverwachts komen te overlijden, de Heer G. VOGELPOOT.

Strekkende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden.

Plantaadje KATWIJK, 4 *November* 1841.
J. A. MERTENS.

(39394) Op den 4den dezer, werd ons door den dood ontrukt, in den jeugdigen leeftijd van 19 jaren en 2 maanden, onze hartelijk beminde oudste Zoon, HENRICUS LUCRETIUS.

Na eene uitlandigheid van ruim *dertien* jaren (welke aan zijne opvoeding werden besteed) mogten wij slechts zes maanden het genoegen smaken, hem in onze huisselijken kring terug te zien.

Een ieder die met zijn braaf karakter en verkregene kundigheden bekend was, zal gevoelen hoe ons dit verlies treft.

Wij houden ons dan ook van de deelneming onzer Vrienden overtuigd.

Paramaribo, den 7 *November* 1841.
J. F. DE ROOIJ.
C. G. F. DE ROOIJ,
geb. HUISMAN.

(39718) Onderscheidene Debiteuren van den Heer J. R. ARRIAS, *Medicin. et Art. Obstetr. Doctor*, ongeacht de veelvuldige aanmaningen, nalatig blijvende in de voldoening hunner verschuldigde: vindt de ondergeteekende zich in de noodzakelijkheid, hen door deze *nogmaals en tevens* *TEN LAATSTEN MALE* te verzoeken, hun verschuldigde tot en met het einde des afgeloopen jaars, *in den loop dezer maand*, aan te zuiveren: — zullende na verloop van dit tijdvak (hoe ongaarne ook), zoodanige dwangmiddelen tegen de nalatigen gebezigd worden, als hij dienstig zal oordeelen tot dat doel te bereiken.

Paramaribo, den 5 *November* 1841.
SALM. POLAK qq.

F. J. BINZ

heeft met de laatst gearriveerde Schepen ontvangen en biedt te koop aan:

AARDAPPELEN in heele mudsmanden, *eerste kwaliteit* GRAS-BOTER, zoetem- en komijne KAZEN, HAMMEN, Worst, Saucijsen, Rolpens en Pekeltongen in vaatjes, Saucijs de Bologne, Ossentobben en Rookvleesch, HARING in tobbetjes à 24 stuks, BROODSUIKERS, zwarte en groene THEE en THEE-BANKET, saen patent Olie, Wijn-Azijn, SMEER- en patent WASKAARSEN, Cognac, Madera-, Roode- en Rhijnwijnen in kisten en bij het dozijn, Pijpen in mandjes, KOPER- en BLIKGOED, Linnen, Neteldoek SCHOENEN en LAARZEN, VESTEN, JASSEN en ROKKEN en meer andere *GOEDEREN*. (39720)

(39719) De ondergeteekende van voornemen zijnde, binnen kort de Kolonie te verlaten, zal op aanstaande WOENSDAG den 10den dezer, 's namiddags om 4 uren, ten zijnen huize, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, op Vendu verkoopen:

STUKGOEDEREN, IJZER- en KOPERWAREN, groote SPIEGELS, mahonijhouten STOELEN, twee uitmuntende SCHILDERIJEN uit de OPERA *TITUS*, gemaakte ROKKEN en JASSEN, LYONER ZIJDE STOFFEN voor Balkleeden, eenig ZILVER en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

De *GOEDEREN* zullen één dag vóór- en op den verkoopdag te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 7 November 1841.

C. R. BERNER.

A. SALOMONS,

Vendumeester,

zal *MORGEN* om 9 uren, verkoopen:

PROVISIEN, breede en smalle BONTEN, OSNABRUGS, blaauw SALEMPOERIS, BOEKJES STREEP, SOKKEN, *beste* MADERAWIJN in kisten van 2 dozijn, RHIJNWIJN, NOTENMUSCAAT, EAU DE COLOGNE, GOUDEN VINGERRINGEN en een kist KARAFFEN, om verkoop-rekening te sluiten.

Alsmede:

De Slaven, met namen: *Adriaantje*, *Alida*, *Louisa* en *Harrie*, aankomende HENRIETTE ELISABETH VAN DER TUUK; en *eene naar de laatste smaak gewerkt* LEDIKANT en een SAIDEBOARD. (39717)

(39714) De ondergeteekende verzoekt een ieder, *geene GOEDEREN* op zijnen naam af te geven, zonder *requisit* door hem of zijne Echtgenoote onderteekend.

Plantaadje ACCARIBO, *6 November* 1841.

J. A. MULLER.

NIEUWSTIJDINGEN.

(Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 9 September 1841).

Frankrijk.

PARIJS, 24 Augustus.

In den *Constitutionnel* vindt men thans een artikel over het ontwerp eener tolvereeniging tusschen Frankrijk en Belgie, waarin dat denkbeeld bestreden wordt deels op grond van het kwetsen van vele belangen van handel en nijverheid in Frankrijk, anderdeels omdat de Belgen daardoor teruggehouden zouden kunnen worden, om eene algeheele inlijving in Frankrijk te wenschen. In dit artikel vindt men zinsneden als de volgende: »Het feit der toekomstige vereeniging der beide landen is onvermijdelijk en een industrieel vraagstuk zal daartoe leiden: ziet daar twee profetien, die men gemakkelijk doen kan. Maar welken weg moet men inslaan, om die vereeniging te verhaasten? Wij gelooven, zonder ons verder daarover uit te laten, dat de door koning Leopold gedane openingen tot verwijdering daarvan strekken.''

Men deelt thans eene breedvoerige beschrijving mede van de kapel die koning Lodewijk Philips ten midden der bouwvallen van het oude Carthago, ter herinnering van zijnen voorzaat, den Heiligen Lodewijk, die aldaar den 25 Augustus 1270 op eenen kruistogt stierf, heeft laten bouwen. Dit gedenkteeken is op eene hoogte, ten westen van Goletta, de haven van Tunis, gesticht. Het verheft zich te midden der bouwvallen van eenen ouden tempel, niet verre van een circus van Romeinschen oorsprong en nabij de overblijfselen eener groote waterleiding, die het water uit het gebergte naar het oude Carthago bragt. De hoogte, waarop men de kapel heeft gebouwd, is door den Bey van Tunis aan koning Lodewijk Philips afgestaan, en op den 25 Augustus 1840 plegtiglijk aan den Franschen consul-generaal in tegenwoordigheid van den vice-admiraal Rosamel, overgegeven. De eerste steen van het gebouw werd dien dag gelegd, na het vieren eener mis door een Christen geestelijke, die zich te Tunis bevond. Sedert is de kapel door inlandsche werklieden voltooid. De geleerde Reinaud te Parijs heeft het opschrift in de Arabische taal gereed gemaakt, hetwelk op den voorgevel zal worden geplaatst, en dienen moet om het gebouw tegen schending der inlandsche bevolking te beveiligen. Dat Frankrijk verlof tot dit alles te Tunis heeft kunnen verwerven, is een nieuw bewijs der godsdienstige verdraagzaamheid, welke aldaar sedert de regering van den wijzen Hammouda-pacha heerscht.

Belgie.

BRUSSEL, 3 September.

Een sedert kort hier verschijnend nieuw dagblad, *de Globe*, bevat nopens de onderhandelingen wegens de Fransch-Belgische tolvereeniging eenen brief uit Parijs, die veel opzien baart. Daarin wordt verhaald dat al dadelijk eene essentiële kwestie zich tusschen de Fransche en Belgische onderhandelaars heeft verheven. Laatstgenoemden hebben vrij beperkte denkbeelden medegebragt. Volgens hen zou het hier slechts een handelsverdrag gelden, hetgeen zij duidelijker door eene wederzijdsche vermindering van het tarief verklaren. Met één woord zij schijnen de tollinie als grondslag te verlangen; de tollinie is in hunne oogen het behoudmiddel der nationaliteit. Te Parijs hebben zij meer verhevene denkbeelden aangetroffen; men spreekt slechts en wil slechts hooren spreken van eene vereeniging, waarvan de grondslag een gemeenschappelijk tarief is. De zaak heeft op het tegenwoordige oogenblik dit zonderlinge, dat de Fransche onderhandelaars genoodzaakt zijn de Belgische kommissarissen te overtuigen, dat er voor de belangen, welke deze laatsten voorstaan meerdere voordeelen te behalen zijn in eene *vereeniging* dan in een *traktaat*, aannemende dat men tot zoodanig traktaat zou kunnen geraken. De Belgische deputatie heeft in deze preliminaire gesprekken kunnen opmerken, dat Frankrijk in het bezit is van zeer naauwkeurige berigten nopens het handelsstelsel van Belgie, nopens de vorderingen zijner nijverheid gedurende de laatste jaren, nopens de eventuële ontwikkeling zijner nijverheid enz. Van de zijde van Belgie heeft men zich integendeel gehouden aan algemeenheden, hetgeen doet vermoeden, dat de Belgische kommissarissen, vóór hun vertrek uit Brussel, niet toereikende den tijd hebben gehad om zich te doordringen van de beginselen, waarop ons handelsregime berust.

Mengelingen.

Heldhaftigheid van eene jonge Kastiliaansche Vrouw.

Gedurende den oorlog van Napoleon in Spanje, werd een bataillon Franschen naar het dorp Arganno, aan gene zijde van Burgos, gezonden, hetwelk door rotsen, woudstroomen en kreupelbosch omringd, in eene wildernis ligt. Men vond het van de bewoners verlaten, en op eene opene plaats of plein verbrande schoven, tot asch verteerde brooden, vernielde wijnkruiken en eindelijk, in eene hut, eene jonge vrouw met haar kind op den arm, nevens het ziekbed eener verlamde, spraakelooze grootmoeder. „Waarom bleef gij alleen hier?" vroeg de Officier. Fier en wrevelig, dat zij eenen Franschman te woord staan, antwoordde zij: „Om deze zieke op te passen, daar zij de onzen niet kon volgen." — „Omdat zij zeker waren, door U mishandeld of vermoord te worden." — „En waarom verbrandde en vernielde men gindsche levensmiddelen?" — „Om aan uwe handen te onttrekken, hetgeen zij niet konden medevoeren." — Hier werd het gesprek afgebroken door het gejuich der soldaten. Zij bragten vleesch, brood en alle, in den kelder gevondene kruiken wijns aan, den toegang tot welken het strooibed der kranke, door hen ruwelijk weggescheurd, verborg. „Is uw man ook bij de gevlugten?" voer de Officier voort. „Die is hier boven!" hernam de weduwe, hemelwaarts ziende, „hij sneuvelde voor de regtvaardige — voor zijnen God en zijnen Koning." „Hebt gij nog broeders?" — „Neen, alleen mijne oude grootmoeder en mijn arm kind!" Zij drukte het bleekgeele, uitgeteerde kind, welks zwarte, glinsterende oogen de moeder aanstaarden, aan hare borst. „Ik hoop, sprak de Officier, door de hongerige en dorstige manschap tot verdeeling van den buit gedrongen; ik hoop, dat deze levensmiddelen niet vergiftigd zijn?" — „Zeker niet!" antwoordde zij, met bitterheid, „dewijl zij niet voor U bestemd waren." — „Zoo drink ons toe!" sprak deze, haar eene volle kruik aanbiedende. Zij dronk haastig, en de soldaten juichten. — „Maar nu ook uw kind! Het is zoo bleek — die wijn zal het versterken." Thans beefde de hand der moeder, terwijl zij het glas aan des kinds lippen bragt. Het kind dronk, terwijl de manschap de kruiken ledigde en gulzig het vleesch en brood naar binnen sloeg. Kort daarop werd het kind, onder stuiptrekkingen en geschreeuw, bont en blaauw. Te vergeefs poogde de moeder eene gelijke, haar overweldigende smart te verbergen. De Officier riep, vol ontzetting uit: „Eelendig wijf, gij hebt ons vergiftigd!" — „Dat heb ik!" zeide zij, met eenen verschrikkelijken lach, terwijl zij nevens haar kind nederzeeg: „Ik wist, dat U zelfs geen sterfbed heilig is, dat gij daaronder wel zoudt zoeken naar hetgeen voor uwe plunderzucht verborgen was, en daarom vergiftigde ik dezen wijn."

Publieke Veilingen.

Door- en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ.

DINGSDAG, 2 NOVEMBER 1841.

Den Grond NIEUW WEERGEVONDEN, gelegen aan het Pad van Wanica, aankomende den Boedel wijlen J. J. SCHUTTE. — ƒ 2,160. — ELIAS BENJAMIN Jr.

Door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

VRIJDAG, 5 NOVEMBER 1841.

Het HUIS en ERF, aan de Zwartenhovenbrugstraat, Lit. E. No. 233 Nieuwe Wijk en Lit. D. No. 457 Oude Wijk, aankomende de minderjarige Kinderen van wijlen J. J. MAAS. — ƒ 2000. — OPGEHOUDEN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 3den dezer, het Schip Paramaribo, Kapt. J. C. Töpper, van Amsterdam, hebbende 76 dagen reis; Passagier: den Heer P. J. van Wesel.

Gedrukt bij de Erven J. Brink.